

αντίποινα

αντίποινα, τα, ουσ. [πλ. ουδ. του αρχ. επιθ. αντίποινος], τα αντίποινα· σπάνια ακούγεται και στον ενικό αριθμό: «σ' άρεσε τ' αντίποινο που σου 'κανα;»·

- μου κάνει αντίποινα, το ερωτικό μου ταίρι μου συμπεριφέρεται άπιστα, για να με εκδικηθεί για τις δικές μου απιστίες: «επειδή μ' έπασε μ' άλλη γυναίκα, τα 'φτιαξε μ' έναν μορφονιό για να μου κάνει αντίποινα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας